



עלון מיחד לחזוק עניית אמן

# גדול העונה

יו"ל ע"י ארגון בני אמונים שהוקם לע"נ הרה"ח ר' חיים בן ציון מרמורשטיין ז"ל  
על ידי בנו הרב ר' יעקב דב מרמורשטיין שליט"א  
מניו יורק ארצות הברית

8

גליון מס'

## אמן בספר התהלים

דוד המלך חלק את ספר התהלים לחמשה ספרים, כנגד חמשה חמשי תורה. עבדה זו אנו מזכירים בי"ה רצון שתקנו לומר אחר אמירת ספר תהלים.

התוספות במסכת קדושין (לג א ד"ה שני חומשין) מצינים כי את כל הספרים, פרט לספר החמישי - האחרון, מסים דוד המלך במלה אמן:

- הספר הראשון מסתים בפסוק: "פרוך ה' אלקי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן" (תהלים מא ג).
- הספר השני מסתים בפסוק: "וברוך שם כבודו לעולם, וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן": פלו תפלות דוד בן ישי. (שם עב יט-כ).
- הספר השלישי מסתים בפסוק: "פרוך ה' לעולם אמן ואמן" (שם פט נג).
- הספר הרביעי מסתים בפסוק: "פרוך ה' אלקי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן, הללוה" (שם קו מח).

## ומדוע הספר החמישי אינו מסתים באמן?

תלמידים שימצאו תשובה על שאלה זו, מתבקשים לכתב את תשובתם למערכת "בני אמונים".

התשובות הנכונות יפרסמו אי"ה בעלון הבא, ושולחיהו יגנסו להגרלת פרסים מיוחדת.

## שלוש ילקים יקריסו!

תארו לעצמכם שאתם מוזמנים לארוע גדול, שמותכם אי-שם בעיר אחרת. לאחר ניסיעה מינעית אתם מגיעים עד פתח האולם שבו מתקום הארוע, והנה - שוד ושבר, אתם מגלים כי שכחתם להביא אתכם את פרטים הנניסה. אתם פונים אל השומר העומד בפתח, מבקשים להקנס, אך הוא מבחיר לכם שבלי פרטים נניסה אין לו אפשרות להקניס אתכם. מבט סביבכם מגלה שומר נוסף. אתם מעטים לפנות גם אליו, להסביר לו שהגעתם ממרחקים, אך גם הוא מסרב להקניס אתכם לאולם.

בשיחה שמוסר רבי משה אהרן שטרן, משגיח בשיבת קמניץ, בענין עניית אמן בכונה, הוא ספר מעשה שהיה:

"בחיון לארץ נהוג שהמוזמן לתננה צריך לאשר את השתתפותו בשמחה, ולאחר אשורו שולחים לו פרטים נניסה. פעם אחת שכחתי לשלח אשור השתתפות בכתנה, אך לא דאגתי. הייתי סבור שיקניסו אותי אף בלא פרטים הנניסה. אבל בהגיעי לאולם, עצר אותי השומר ולא נתן לי להקנס, מאחר שלא היה בידי פרטים. הסברתי לו שאני בדיד נאמן לבעל השמחה, וברצוני להקנס רק לכמה דקות, כדי לאחל מנול טוב, אולם הסביר לא הועילו, וחרתי פלעמת שבאתי.

"לאחר מאה ועשרים שנות חיים, האדם מגיע לבית דין של מעלה", הוסיף הרב שטרן והסביר, "ולאחר שעמד בדניו, במקום או במקום אחר הוא פונה ללקת לקומו שנגז עזו, שחביי קל ישאל ויש להם חלק לעולם הבא" (סנהדרין צ א). והנה, בפתח גז עזו עוצר אותו מלאך, ומבקש פרטים נניסה. מתפלל האדם: האם גם כאן קנס משג של פרטים נניסה? היכן היא הנחלה שבגיתי לעצמי מן המצוות שנקמתי? עונה לו המלאך: מקומך שמור בפנים, אך לא תוכל להקנס בלא פרטים הנניסה. ומהו הפרטים? זאת גלו לנו חכמינו וזרונם לברכה: קל העונה אמן בכל כחו, פותחיו לו שערין גז עזו, שנאמר "פתחו שערים ויבא גוי צדיק שמור אמונים" (ישעיה כו כ), אל תקרי "שמור אמונים" אלא "שואמרים אמן" (שבת קיט ב). עניית אמן בכונה היא אפוא פרטים הנניסה לגז עזו."

פמה קלה ופשוטה היא הפעלה של עניית אמן, ומה גדול פסה! מן השכר הרב המבטח על קיום מצוה זו, אנו יכולים ללמד פמה נחת רוח אנו עושים לאבינו שבשמים בעניית אמן בכונה.

נתחזק בלנו פאיש אהד בלב אהד, להכריז בגאון על אמונתנו, לענות אמן לפניו ותבכך, ובניכות הנקה נפלאתה זו נזכה להיות בכלל - "גוי צדיק שמור אמונים", בני העולם הבא, אמן ואמן.

שולכם  
31.2.2013



# אָמֵן עֲנִיָּת

## חוליו בנינו!

### הצילו! הצילו! נשמעו הקריאות מסלון הבית.

אמא, ש'שמעה את הקריאות המבוללות, מהרה למקום, והמראה שנגלה לעיניה היה נורא: מולישי, התינוק הקטן בן חצי השנה, שכב על רצפת הסלון, ופניו כחולות לגמרי מחסר נשימה.

ללא שהות הרימה אמא את מולישי הקטן, הפכה אותו ונסתה לבדק אם חלילה בלע חפץ כלשהו, והוא נתקע בגרונו ועצר את נשימתו, אך לא האתה דבר. כיון שפך מהרה אמא להזעיק אמבולנס.

באמבולנס הדוהר לבית החולים, לאחר שחבר מולישי לחמצן מציל חיים, בנר הצוות אצל האם כיצד בדיוק ארע הדבר. הם בקשו לדעת אם ידועה לה הסבה לקשיי הנשימה שתקפו את התינוק. בקול מבהל היא ספרה להם על המסבה העליזה שנגערה בשעות הצהריים בביתם, ועל הבלונים הצבעוניים שנתלו בסלון, ואמרה כי בלבה מכרסם החשש שאחד הבלונים התפוצץ ונשמט לרצפה, ומולישי הקטן מצא אותו והכניסו לפיו.

עם הגיעם אל בית החולים הובל מולישי לצלום, במטרה לבדק אם חפץ זר תקוע בדרכי הנשימה שלו, וחוסם את האויר מלהחדר אל ראותו, ואולם הצלומים לא גלו שום דבר.

שעות הערב חלפו וגם הלילה עבר, כשמוישי החמוד מחבר למסכת חמצן בבדר המיון, ואביו ואמו צמודים אליו ומתפללים להצלתו.

בבקר המחלת הגיע לבדר המיון פרופסור גדול, ממחה לראות, ופנה לבדק את הפעוט. לאחר בדיקה קלה בקש להריץ את התינוק לבדיקה פנימית בהרדמה כללית, כדי לנסות לגלות בדברך זו את הדבר שמפריע לפעוט לנשם.

בבדר ההמתנה נותרו אביו ואמו של מולישי, מתפללים מעמק לבם לשלום בנם, ומתחננים שיזכה לרפואה שלמה במהרה. הזמן חלף באטיות רבה, ונראה בעיניהם פנצח. סוף סוף נפתחה דלת הבדר הבדיקות. מן הבדר יצא הפרופסור, והודיע בנימה חשובה והחלטית: "על פי הבדיקה שערבנו, אין כל סימן לגוף זר".

הודעתו של הרופא, לא נק שלא הרגיעה את ההורים המדאגים, אלא העלתה בלבם חששות גדולים יותר: אם הסבה לקשיי הנשימה אינה גוף זר שחדר למערכת הנשימה, מהי בכל זאת הסבה לכך? מדוע הפעוט אינו מצליח לנשם?

לאחר הבדיקה הלך והורע מצב נשימתו של מולישי. מסכת החמצן הייתה צמודה לפניו כל הזמן, ובשל כך אי אפשר היה להשפיע, והאכלתו הייתה מבצעת של ממש.

שעות ארוכות ישבה אמו לצדו, בעוד אביו מנסה לברר על רופא בכיר יותר שיוכל להושיע את התינוק. הוא פנה לעסקנים שונים, והם

הבטיחו לו לבדק את הענין ולחזור אליו. ואכן לאחר שעות ארוכות של טלפונים וברורים, המליצו העסקנים על כמה רופאים שפדאי לפנות אליהם, ואולם מאחר שכבר ירד הלילה, הם הסבירו לאב המדאג שבשעה זו אי אפשר להשיג את הרופאים, ועל כן אין מנוס מלהמתין עד הבקר.

במפח נפש שב אביו של מולישי אל מטתו של בנו, ועדכן בהתפתחות את העיתו המותשת. מבט של יאוש נכר בעיני שניהם: תינוקם הקטן תלוי בין חיים למות, וכל שניה גורלית לחייו. איך יוכל להמתין עד בקר המחלת?!

אחד הרופאים שעבר במחלקה והבחין במצוקתם הגדולה, חש צורך לומר משהו, אבל המלים שיצאו מפיו היו סתמיות ומקצרות אף יותר: "אנחנו רואים שמצב בנכם קשה", הוא אמר, "ואולם איננו יודעים כיצד לעזר לו".

למרה הפלא, דוקא מלותיו הסתמיות והמקצרות של הרופא הזה טלטלו את ההורים, ובעקבותיהן הפציעה בלבם הבנה חדשה:

הרופאים הגדולים ושנים עכשו, ואי אפשר להשיגם, אבל יש רופא אחד גדול שאפשר להתקשר אליו בכל עת ובכל שעה. "הנה לא גנום ולא יישן וישומר ישךאל". הוא הרופא הגדול מכלם, והטפול המסור שלו נתן בחנם! הוא רופא כל בשר ומפליא לעשות, אליו, ורק אליו, פדאי לפנות!!!

בעינים דומעות ובלב נשבר פתחו ההורים בקריאת פרקי תהלים מתחשת. גופם היה עגור, הנפשו - כואבת, אך הלב מלא תקנה, הן הקדוש ברוך הוא שומע תפלה!

עם אור הבקר, כשסימו לקרא את מזמורי התהלים, צלצל הפלאפון בכיסו של האב.

זו הייתה שיחה מהבית. אחיו של מולישי התינוק התענינו בשלומו, ומששמעו על מצבו הקשה, קרא אחד מהם בתמימות טהורה:

"אבא! אמא! מולישי חב להבריא! הוא חב לחיות בעזרת ה'! הרי אנחנו ברכנו כל כך הרבה ברכות וענינו כל כך הרבה אמנים. מפל הברכות והאמנים נבראו המוני מלאכים טובים, והם בנדאי ישמרו על מולישי שלנו!"

בעיני רוחה יכלה האם לראות את הפרצה הצבעונית התלויה בביתם. אכן, רק לפני שבוע הם הכריזו בביתם על 'מבצע ברכות ואמן'. הם הכינו בצוותא פרצה שבה שרטטו מאות משישים, ובראשה נכתב באותיות נאות: 'אמן ענית - עולמות בנית'. במהלך השבוע, כל אחד ואחד מבני הבית שברך ברכה ומישהו ענה אחריה 'אמן' - הדביק לעצמו מדבקה צבעונית באחד המששים. מיום ליום הלכה הפרצה



ונצבצה בצבעי המדבקות הססגוניות, וביום אשפוזו של מולישי היא היתה משלמת כמעט. ועתה בא האח וחזק את הוריו במלותיו התמימות. לא היה לו ספק כי זכיות רבות ומלאכים טובים נבראו מעניית האמן, והקדוש ברוך הוא, שפחו וגבוניתו מלא עולם, בנדאי ישלח את כל אותם המלאכים שנוצרו בבייתם מאלפי ברכות ונאמנים שנאמרו בכונה, לשמור על מולישי התינוק. הוא חש בברור שזכיות הברכות ועניית האמן תעמדה לאחיהם לרפואה שלמה. אמונה תמימה פשטה גם בלבם של ההורים, והם חשו כי אכן קרובה ישועתם לבוא. בכחות מחדשים פנתה האם להאכיל את הפעוט, והגה, לפתע, השתגק הילד, וסימני מצוקה נפרו על פניו. בלי לחשב פעמים מהרה אמו להטות אותו קדימה. היא דפקה קלות על גבו, ואז --- התרחש הבלתי יאמן: הילד מגרונו של התינוק נפלט אל הרצפה בלון גדול ואדם!!!

מהומה השתררה בחדר המיון. כל הרופאים והאחיות שהיו במקום מהרו לחזות במתנה המדהים, ולא האמינו למראה עיניהם. איש מהם לא הצליח להסביר כיצד לא הבחינו הרופאים בבלון - לא בצלום ולא בבדיקה. אבל ההורים הנרגשים הבינו כי הקדוש ברוך הוא סגר את עיניהם של הרופאים, ועל כן הם לא יכלו לראות את הבלון.



כהרף עין התפרסם המעשה, וקדוש השם גדול נגמם בעקבותיו. הכל הודו כי הבורא יתברך, בכחו הגדול וברחמי העצומים, עשה את הנס והפלא, וההורים המאשרים הרגישו כאלו זה עתה נולד להם בנם מחדש.

מששככה הסערה, הסבירו הרופאים להורים כי עדן אינם יכולים לשוב עם בנם הביתה, אלא יש להעבירו למחלקת טפול נמרץ, כדי לבדק אם לא נגרם נזק למוח, בשל משך הזמן הארוך שבו הוא לא נשם פראוי, ולא זבם חמצון למוח. הם אף הכינו אותם לאפשרויות שהפעוט יזדקק לשקום ארוך.

ואולם חסדי ה' כי לא תמנו. לאחר ימים ספורים בלבד שב מולישי הקטן לביתו ולמשפחתו, בריא ושלם, בהודיה עצומה על העבר ובהפלה גדולה על העתיד.

אכן, תפלה, ברכה ועניית אמן הנאמרות בכונה אמתית ובתחושה פנה ש"אין עוד מלבדו" - בכחן לחולל נסים ונפלאות ולהביא ישועה גדולה!

ע"פ ספר נוטרי ברכה [להגר"א קסלר] עמוד רסד



